Επιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ και ΑΜΑ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΝ ΟΙ ΦΤΩΧΟΙ ΑΓΙΟΙ ποὺ δὲν ἔχουν σήμερα δοξολογία... καὶ γιορτάσια. — Τώρα μὲ τὴν ἐξ Εὐρώπης συνήθεια τῆς φιέστας τῶν γενεθλίων κινδυνεύουν νὰ μείνουν καὶ τὰ... μεγάλης κυκλοφορίας ὀνόματα χωρὶς ἑορτασμόν. — Ἔτσι, ὁ Νῖκος, ἡ Βασιλική ὁ Γιώργος, δὲν πανηγυρίζουν πλέον κατὰ τὶς ἀντίστοιχες ἡμέρες τοῦ Συναξαριστή. — Ἀλλὰ σύμφωνα μὲ τὰ κιτάπια τοῦ ληξιαρχείου. — Δηλαδὴ δὲν ἔχουν πλέον τόν ...ἅγιό τους! — Πάντως, θὰ πρέπει νὰ ὁμολογηθῆ ὅτι καὶ αὐτοὶ εἶναι ἀκόμη μειοψηφία ⁂ ΟΛΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΠΡΟΣ ΠΑΘΕΙΕΣ ΚΑΤΑΒΑΛΛΟΝΤΑΙ στὸν τομέα τῶν ἐρευνῶν γιὰ νὰ ἀνακαλυφθοῦν καινούργια μέτρα προστασίας τῶν ἐπιβατῶν αὐτοκινήτων ἀπὸ τὶς συνέπειες μιᾶς μεγάλης συγκρούσεως. — Ἡ ἑνὸς αὐτοκινητιστικοῦ ἀτυχήματος. — Τελευταία, λοιπόν, ἀμερικανικὸς οἶκος παρουσίασε κάτι καινούργια πρότυπα μαξιλαριῶν ἀέρος τοποθετουμένων κάτω ἀπὸ τὸν πίνακα τῶν ὀργάνων — Τὰ μαξιλάρια αὐτὰ φουσκώνουν αὐτομάτως σὲ περίπτωση συγκρούσεως ⁂ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΟ! ΙΟΙ ΤΗΣ ΓΡΙΠΠΗΣ ἐμφανίζονται θηλυπρεπεῖς ἂν κρίνη κανεὶς ἀπὸ τὰ ὀνόματά τους. — Σημεῖα τῶν καιρῶν...

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Πνευματῶδες κήρυγμα

ΕΙΝΑΙ βέβαια ἀλήθεια ἀναμφισβήτητη ὅτι τὸ σπιθηροβόλο πνεῦμα εἴτε στὸν γραπτό, εἴτε στὸν προφορικὸ λόγο, ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχη ἰσχύν, ἀκόμη καὶ στὴν ἐποχή μας μὲ τὴν παντοδυναμία τῆς τυποποιήσεως τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν ἠλεκτρονικῶν ἐγκεφάλων.

Ὅσο κι' ἂν οἱ ἀνθρωποι ἔχουν ἀφεθῆ σὲ μια λιτότητα ὕφους καὶ ἐκφραστικῶν μέσων, ἡ ὁποία δυμίζει ἐμπορικὴ ἐπιστολογραφία ἢ ἰσολογισμοὺς ἐπιχειρήσεων, δὲν παύουν νὰ ξαφνιάζωνται εὐχάριστα ἀκούγοντας ἢ διαβάζοντας κάτι πετυχημένο.

Πράγματι μιὰ σπιρτόζικη κοζερί, ποὺ διανθίζεται ἀπὸ πνευματῶδη ἀνέκδοτα καὶ λογοπαίγνια, κερδίζει πάντοτε τὸν ἀκροατὴ καὶ τὸν προδιαθέτει εὐχάριστα γιὰ τὴν ἀποδοχὴ τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ τῶν ἰδεῶν τοῦ προάγοντου κι' αὐτὸν τὸν ἄκρως ἐποικοδομητικὸν τρόπο.

Δῶρο Θεοῦ αὐτὸ τὸ σπιθηροβόλο πνεῦμα, ποὺ ἐν τούτοις ἐλάχιστα βρέθηκε μέχρι τώρα καὶ ἐπὶ τόσους αἰῶνες στὴν ὑπηρεσία τοῦ ὑψίστου τῆς Δόξας του καὶ τῆς βασιλείας του.

Δογματικὲς αὐθεντίες, βαθυστόχαστοι καὶ μεγάλης ὁλκῆς ἐκκλησιαστικοὶ ρήτορες συνθέτουν μία θεολογικὴ πληρότητα ὑπερτάντης φιλοσοφίας ποὺ ἡ ἰσχὺς της ἐπαληθεύεται ἐπὶ εἴκοσι αἰῶνες. Στὰ ἴδια αὐτὰ κείμενα εὑρίσκει ἀπορεῖ κανεὶς νὰ βρῆ μιὰ ποίηση ἀληθινὰ οὐρανοβάμονα.

Ἀπόβλητο, ὅμως, τὸ χιοῦμορ ἀπὸ τὸν χῶρο ἐκεῖνο στὸν ὁποῖο τοὺς ἀνθρώπους ἐμπνέει τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

Ἐλλὴν ἡ ἀποψη ποὺ εἶναι ἀπόρριπτα τῆς νοοτροπίας, ὅτι τὸ εὐτράπελο, ὡς μὴ σοβαρὸ δὲν μπορεῖ νὰ ὑπηρετήση μιὰ σοβαρὴ ὑπόθεση. Κακὴ τακτική, ποὺ ἂν δὲν ὀφείλεται στὴ μέγιστη δυσκολία νὰ κάνη κανεὶς πνεῦμα καλῆς ποιότητος, ἔστω καὶ ἂν εἶναι κινητὴ ἐγκυκλοπαιδεία θὰ πρέπει νὰ ἀποδυθῆ στὸ γεγονὸς ὅτι δὲν στάθηκαν ὅσο ἔπρεπε στὰ λογοπαίγνια τοῦ Ἰδίου τοῦ Ἰησοῦ καὶ στὶς πνευματῶδεις ἐκεῖνες φράσεις του, ποὺ ἔχουν μείνει ὑπόδειγμα ἐπιγραμματικότητος καὶ εὐρύτατης ἀπηχήσεως. Θεὸς ἐκεῖνος μὲ θεία τὴ δύναμη τῆς πειθοῦς ἔκρινε ὅτι στὴν ὑπηρεσία της ἔπρεπε νὰ μπῆ καὶ τὸ χιοῦμορ ποὺ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο κυβαγιάστηκε καὶ καθιερώθηκε σαν ἐντελῶς ἀπαραίτητο γιὰ τὴ συνομιλία μὲ τοὺς ἀνθρώπους.

Δὲν λείπει ἀσφαλῶς ἀπὸ ἀρκετοὺς θεολόγους ἡ γλαφυρότητα. Εἶναι δὲ ἀδύνατον νὰ ἀπουσιάζη καὶ ἡ μικρὴ ἢ ἡ μεγαλύτερη ἱκανότητα πνευματώδους διανθίσεως ποὺ ἄλλωστε σὲ τελευταίαν ἀνάλυση εἶναι τὸ ὀξύτερο καὶ ἀποτελεσματικώτερο νυστέρι. Ἁπλῶς λείπει ἡ τόλμη. Μιὰ τόλμη, ποὺ πρέπει νὰ ξεκινάει ἀπὸ τὰ τολμηρώτατα θεολογικὰ μηνύματα τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου τὰ ὁποῖα συνεχῶς καλοῦν τὴν ἐκκλησία νὰ μπῆ στὴν ἐποχή μας καὶ μιλῶντας γλῶσσα κατανοητὴ νὰ ἀναγάγη αὐτὴ τὴν ἐποχὴ στὸ ὕψος ποὺ ἐπιβάλλεται.

Δὲν θᾶταν ἄσκοπο νὰ ὑπενθυμίσω τὴν πληροφορία τοῦ ἑδημοσίευθη πρὸ ἡμερῶν στὶς ἐφημερίδες καὶ σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία Ἕνας Ἀμερικανὸς πάστορας, φημισμένος γιὰ τὸ ἐμβόλιμο χιοῦμορ του στὰ κηρύγματα, ἔχει ἀναδειχθῆ ὡς ὁ πλέον ἐπιτυχημένος ἱεροκήρυκας ἀφοῦ κάθε φορὰ ποὺ μιλάει σ' ὁποιαδήποτε ἐκκλησία καὶ ἂν εἶναι ἡ αἴθουσα γεμίζει ἀσφυκτικά.

Βέβαια χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια γιατὶ βρισκόμαστε ἀκόμη πολὺ μακρυά. Τόσο ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ θεωρήση κανεὶς σὰν πρόοδο ἀκόμη καὶ τὸ ἐνδεχόμενο νὰ κατανοοῦν ἁπλῶς τὸ χιοῦμορ οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐκκλησίας ὅταν προέχεται ἔξω ἀπ' τὸν κύκλο τους. Ὅταν αὐτὸ συμβῆ ἀσφαλῶς θὰ φθάσουμε καὶ στὴν ἐνεργητικὴ συμμετοχή. Στὸ πνευματῶδες κήρυγμα ποὺ θὰ ἐξασφαλίση μεγαλύτερη ἀπήχηση στὸ λόγο τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος πνεῦμα ἐστί.

ΠΑΝ

Συμβουλές γιὰ τὴ νύχτα

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ στοὺς ὁδηγοὺς γιὰ τὴ νύχτα:

Τὰ γκρίζα ἢ ἀνοιχτόχρωμα ροῦχα γίνονται εὔκολα ἀντιληπτὰ ἀπὸ τὸν ὁδηγὸ ὅταν ὁ ἐρῶμας δὲν φωτίζεται. Τὸ μοῦρο χρῶμα γίνεται ἀντιληπτὸ ἀπὸ τὸν ὁδηγὸ ποὺ πλησιάζει μόνον ὅταν τὸ αὐτοκίνητο φτάση περίπου στὰ 20 μέτρα ἀπὸ τὸν πεζό.

Στὴν ἀπόσταση αὐτή, ὁ ὁδηγὸς εὔκολα προλαβαίνει νὰ φρενάρη. Τὸ γκρίζο χρῶμα φαίνεται τὴ νύχτα σὲ ἀφώτιστο ἐρόμο ἀπὸ ἀπόσταση 31 μέτρων καὶ τὸ ἄσπρο ἀπὸ 38 μέτρα.

Μιὰ πρόχειρη λύση εἶναι νὰ κρατάει ὁ πεζὸς ἕνα... ἄσπρο χαρτὶ στὸ χέρι.

Τὰ λεμόνια

Η ΧΕΙΡΟΤΕΡΗ χρονιὰ στὴν τελευταία δεκαετία εἶναι ἡ ἐφετεινὴ γιὰ τοὺς λεμονοπαραγωγούς. Τὸ λεμόνι, ποὺ στάθηκε ψηλὰ ἐξ ἀπόψεως τιμῶν μέχρι τῆς ἀρχῆς Ὀκτωβρίου, ὅταν δηλαδὴ ἄρχισε ἡ ἐξαγωγικὴ περίοδος κινδυνεύει ἐφέτος νὰ μείνη ἀδιάθετο. Ἡ τιμὴ του ἔπεσε κάτω ἀπὸ πέντε δραχμὲς καὶ ἀπροθυμία διαπιστοῦται ἐκ μέρους τῶν ἐξαγωγέων γιὰ τὴν ἀγορά του.

Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Ἑνώσεων Συνεταιρισμῶν μετέφεραν τὴν ἀγωνίαν τῶν λεμονοπαραγωγῶν στοὺς ὑπευθύνους Γεωργίας «αἱ Συντονισμοῦ καὶ ἐζήτησαν νὰ καθορισθῆ τιμὴ ἀσφαλείας καὶ εἰσοδηματικὴ ἐνίσχυση.

Ἔρευνες

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Κάρδιφ στὴν Οὐαλλία, προσπαθοῦν νὰ κατανικήσουν μιὰν ἀσθένεια ἀρκετὰ διαδεδομένη στὴν περιοχὴ τῆς Μεσογείου. Ἡ θαλασσαιμία, ὅπως ὀνομάζεται ἡ μορφὴ αὐτὴ τῆς ἀναιμίας ἐμφανίζεται στὴν Ἑλλάδα, στὴν Ἰταλία καὶ στὶς χῶρες τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ εἶναι μιὰ σοβαρὴ ἀσθένεια ποὺ μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπισθῆ μὲ τακτικὲς μετάγγισεις αἵματος. Ἰσοτιμημένα αἱματολογίας τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Κάρδιφ μελέτησε τὰ ἀποτελέσματα τῶν μεταγγίσεων σὲ πάσχοντες. Καὶ θεωρεῖται βέβαιον ὅτι τελικῶς θὰ βρεθῆ τρόπος ριζικῆς ἀντιμετωπίσεως τῆς ἐν λόγω μάστιγας.

Προσκλητήρια Γάμων
«Γωνιὰ τοῦ Βιβλίου»
Ἀγ. Νικολάου 32 — ΠΑΤΡΑΙ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΟ ΤΟΥ

«Πόλεμος» καὶ στὸ βυθὸ

ΜΕΤΑΞΥ ΗΠΑ ΚΑΙ ΡΩΣΙΑΣ

ΡΩΜΗ. Νὰ ἕνας ἄλλος μυστικὸς πόλεμος, ποὺ διεξάγεται μὲ μεγαλύτερη ἀκόμη μυστικότητα μεταξὺ Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Τὸ πεδίο τῆς μάχης δὲν εἶναι οὔτε στὴ γῆ, οὔτε στὸν ἀέρα, οὔτε στὸ Διάστημα, ὅπου στρατιωτικοὶ καὶ ἐπιστήμονες ἐκτεξεύουν κάθε τόσο τεχνητοὺς δορυφόρους. Ὁ μυστικὸς αὐτὸς πόλεμος διεξάγεται στοὺς βυθοὺς τῶν ὠκεανῶν καὶ χαρακτηρίζεται ἀπὸ πολλὰ ἐπεισόδια, ἀτυχήματα, ποὺ κοστίζουν φυσικὰ ἀνθρώπινες ζωὲς καὶ ποὺ ἐπιβεβαιώνουν δυστυχῶς ὅτι ὅλες οἱ διαπραγματεύσεις γιὰ τὸ Δίκαιο τῆς Θαλάσσης, γιὰ τὴν ὑπογραφὴ μιᾶς διεθνοῦς συμφωνίας, καταλήγουνε σὲ ἀποτυχία.

Καὶ νὰ σκεφθῆ κανείς, ἀλήθεια, ὅτι πρὶν ἀπὸ 400 χρόνια ὁ Χοῦγκο Γκρότιους, ἕνας Ὀλλανδὸς νομομαθής, εἶχε διακηρύξει τὴν ἀνάγκη ἑνὸς νόμου ποὺ θὰ διέπει τὸ καθεστὼς στὴ θάλασσα, διότι οὐσιαστικὰ «ἡ γῆ ἀνήκει στοὺς ὠκεανούς καὶ ὅποιος κυριαρχεῖ σ' αὐτούς, ἐξουσιάζει καὶ τὴν γῆ».

Σήμερα ἡ νέα στρατηγικὴ ἀντίληψη, ὕστερα ἀπὸ τὴν τόση τελειοποίηση τῆς τεχνολογίας καὶ τῶν διαπόρων μέσων καὶ ὅπλων, ἐπιβεβαιώνει τὴν ἄποψη ὅτι γιὰ νὰ ἐλέγχεις τὴ γῆ, πρέπει νὰ ἔχεις τὸν ἔλεγχο τῶν ὠκεανῶν.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

Ἡ ἐποχὴ τῆς ἀποικιοποιήσεως τῆς γῆς ἔχει τελειώσει ὁριστικὰ. Καὶ βρισκόμαστε τώρα στὴν αὐγὴ μιᾶς νέας κατακτήσεως τῶν ὠκεανῶν. Γιατὶ τὰ βάθη τῶν ὠκεανῶν προσφέρονται γιὰ ἐκμετάλλευση, ὅπως ἄλλοτε προσφέρονταν οἱ ἀποικίες. Ἀκριβῶς γιατὶ κρύβουν ἀπεριόριστο πλοῦτο καὶ πηγές: πετρέλαιο, φυσικὸ ἀέριο καί, ἐπὶ πλέον προσφέρονται γιὰ πεδίο ἀναμετρήσεως, μὲ τὰ νέα πυρηνικὰ ὑποβρύχια, ἐξωπλισμένα μὲ πυραύλους. Τὸ συμπέρασμα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ εἶναι ὅτι βαδίζουμε πρὸς τὸ ἔτος 2000 μὲ μιὰ προοπτικὴ: τὴν ἀξιοποίηση τῶν βυθῶν.

Τὸ παιχνίδι εἶναι μεγάλο: πρόκειται γιὰ τὸν ἀπέραντο θαλάσσιο πλοῦτο. Ἡ ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας, 360.000.000 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα, καλύπτει τὰ 71% τῆς ὑδρογείου. Κατὰ τὸν Ἀμερικανὸ καθηγητὴ τῆς Ὠκεανογραφίας στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Ρόντ Ἄϊλαντ, δόκτορα Τζών Κνάους, ἡ ὑδάτινη αὐτὴ ἀπεραντωσύνη ἔχει περισσότερο ὀρυκτὸ πλοῦτο, περισσότερη τροφὴ καὶ περισσότερη ἐνέργεια ἀπὸ ὅση ἔχει ἡ γῆ. Τὸ πρόβλημα εἶναι πῶς θὰ ἀξιοποιηθεῖ.

Νέοι ἐπιστήμονες στὴν Ἀμερικὴ λένε ὅτι εἶναι δυνατὸ νὰ καλλιεργηθεῖ ἀκόμη καὶ ὁ βυθός καὶ γίνεται τώρα λόγος γιὰ μιὰ νέα ἐπιστήμη, τὴν «ὑδροκαλλιέργεια», ποὺ θὰ εἶναι ἡ θυρανὴ γεωργία τῶν βυθῶν καὶ ποὺ θὰ ἐξασφαλίσει νέα προϊόντα καὶ νέες ζωϊκὲς τροφές. Ἤδη εἶναι γνωστὴ ἡ θρεπτικὴ ἀξία τοῦ πλαγκτόν, ποὺ βρίσκεται ἄφθονο στὶς θάλασσες καὶ στοὺς ὠκεανούς.

Ἀλλὰ οἱ βυθοὶ τῶν θαλασσῶν εἶναι πλούσιοι ἐπίσης σὲ μεταλλεύματα καὶ ἄλλα στοιχεῖα. Στὴν Ἰαπωνία τώρα βγάζουν ἀπὸ τὴν θάλασσα 10.000.000 τόννους κάρβουνο τὸ χρόνο. Ἐνῶ στὴ Μαλαισία, στὴν Ταϋλάνδη καὶ στὴν Ρωσία, ὑπάρχουν μεγάλα κοιτάσματα τιτανίου καὶ διαμαντιῶν, ὅπως ἐπίσης βρώμιο καὶ μαγγάνιο.

Στὸν Εἰρηνικὸ ὠκεανὸ ἔχει ἐρευνηθεῖ μιὰ ζώνη μόλις 6 ἑκατομ. τετραγωνικῶν χιλιομέτρων καὶ οἱ ἐρευνητὲς εἶπαν ὅτι στὴν περιοχὴ αὐτὴ πρέπει νὰ βρίσκωνται ὀρυκτὰ καὶ μέταλλα συνολικοῦ βάρους 7.000.000.000 τόννων.

Θὰ πρέπει νὰ ἀναφερθεῖ ἐπίσης καὶ ἡ ἐνέργεια ποὺ ὑπάρχει στοὺς βυθούς, εἴτε μὲ τὴ μορφὴ πετρελαίου, εἴτε μὲ ἄλλα στοιχεῖα ἢ ἀκόμη μὲ τὴν ἀξιοποίηση τῶν θαλασσίων ρευμάτων. Ἕνας Ἀμερικανὸς ἐμπειρογνώμων λέει, ὅτι ἂν θέλουμε νὰ θέσουμε τέρμα στὸ μονοπώλιο τῶν Σεϊχηδῶν ἀναφορικὰ μὲ τὸ πετρέλαιο, δὲν χρειάζεται νὰ κάνουμε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἀξιοποιήσουμε τὰ ἀποθέματα πετρελαίου ποὺ βρίσκονται στοὺς βυθούς. Μία ἔκθεση τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἀναφέρει ὅτι τὰ 50% τῶν παγκοσμίων ἀποθεμάτων πετρελαίου, δηλαδὴ 30.000.000.000 βαρέλια, βρίσκονται στὸν βυθὸ τῶν θαλασσῶν καὶ ὅτι ἀπαιτεῖται πλέον διεθνὴς συνεργασία γιὰ νὰ ἀξιοποιηθοῦν.

Ὁ Ἀμερικανὸς καθηγητὴς Κλάρενς Τζένερ τοῦ Πανεπιστημίου Κάρνετζι ἔχει τὴ γνώμη ὅτι τὸ ἐνεργειακὸ πρόβλημα τοῦ κόσμου θὰ εἶναι δυνατὸ νὰ ἐπιλυθεῖ μὲ μιὰ καλὰ ὀργανωμένη, μεθοδικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ ἐκμετάλλευση τῶν πηγῶν ἐνέργειας ποὺ παρέχει ἡ θάλασσα ὄχι μόνο τοῦ πετρελαίου ἀλλὰ καὶ τοῦ φυσικοῦ ἀερίου κλπ.

Ο ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Εἶναι λοιπὸν πολλοὶ καὶ σοβαροὶ οἱ λόγοι καὶ τὰ συμφέροντα ποὺ δικαιολογοῦν μιὰ τεράστια διπλωματικὴ μάχη, ἡ ὁποία ἄρχισε στὰ πλαίσια τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ ἀπασχολεῖ τώρα ὅλες ἀνεξαιρέτως τὶς κυβερνήσεις τοῦ κόσμου. Πρόκειται γιὰ τὸ Δίκαιο τῆς Θαλάσσης.

Ὑπάρχει μιὰ βασικὴ διαφωνία γύρω ἀπὸ αὐτὸ τὸ θέμα: σὲ ποιοὺς ἀνήκουν ὅλα αὐτὰ τὰ πλούτη ποὺ ἔχουν οἱ θάλασσες; Οἱ φτωχὲς χῶρες, ποὺ δὲν ἔχουν τεχνολογικὲς δυνατότητες γιὰ νὰ ἀξιοποιήσουν τὸν πλοῦτο τῶν θαλασσῶν, ζητοῦν τὸ μερίδιό τους. Ἀλλὰ πῶς θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξασφαλισθεῖ. Ἡ πεῖρα ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη συμπεριφορὰ καὶ ἀπὸ τὴν συμπεριφορὰ κρατῶν ἔδειξε ὅτι καθένας ἐπιζητεῖ τὸ συμφέρον του.

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Φοβοῦ τοὺς Δαναοὺς

(Πολὺ ὡραῖο γιὰ νὰ εἶναι ἀληθινό)

Τοῦ συνεργάτη μας ΓΕΡ. ΤΟΦΑΛΟΥ

Στὴν ὁρκωμοσία του ὁ νέος Πρόεδρος τῶν ΗΠΑ., δήλωσε ὅτι θὰ προσπαθήσει νὰ δώσει «νέα ἰδανικὰ» στὴν Ἀμερική. Καὶ ὑποτίθεται, βέβαια, ὅτι τὰ καινούργια αὐτὰ ἰδανικὰ θὰ εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διακήρυξης τῆς Ἀμερικανικῆς ἀνεξαρτησίας ποὺ ἀναφέρεται σὲ (αὐστηρούς) κανόνες Δημοκρατίας, ἰσονομίας, ἐλευθερίας καὶ δικαιοσύνης, κι' ὄχι μόνο στὸ ἐσωτερικό, ἀλλὰ καὶ στὶς ἐξωτερικὲς σχέσεις τῆς χώρας. Τὴν «ἐνσάρκωση» αὐτῶν τῶν ἰδανικῶν εὐαγγελίσθηκαν καὶ ὅλοι οἱ κατὰ καιροὺς πρόεδροι τῶν ΗΠΑ., μερικοὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς ὁποίους «μαρτυροποιήθηκαν», ὅπως ὁ «ἰδεαλιστὴς» Οὐίλσων, καὶ ὁ «φιλελεύθερος» Ρουζβελτ. Μόνο ποὺ οἱ «Δέλτοι» ἐκεῖνες τῶν φερέλπιδων Μωυσέων δὲν ἄργησαν ν' ἀποδειχθοῦν ἄγραφες πλάκες... Τὰ ἴδια ἀλλωστε ἔλεγε καὶ ὁ προηγούμενος πρόεδρος Φόρντ ὅταν στὶς 24.4.75 μὲ τὸ τέλος τοῦ πολέμου στὸ Βιετνάμ δήλωνε: «Ἡ Ἀμερικὴ μπορεῖ τώρα πιὰ νὰ ἐλπίζει τὸ αἴσθημα τῆς τιμῆς καὶ ὑπερηφανείας ποὺ εἶχε πρίν...».

Πῶς νὰ τὸ «ἐλπίζει» ὅμως αὐτὸ τὸ αἴσθημα μιὰ χώρα ποὺ Πρόεδροι, Γερουσιαστὲς καὶ φυλετικοὶ ἡγέτες δολοφονοῦνται; Πρόεδροι (ὅπως ὁ Τζόνσον) ἐξεπατοῦν τὸ Κογκρέσσο καὶ τὴν κοινὴ γνώμη μὲ τὸ βρώμικο πόλεμο τοῦ Βιετνάμ; Ἀντιπρόεδροι (ὁ «δικός» μας Ἄγκνιου) γίνονται κοινοὶ δράστες φοροδιαφυγῆς καὶ χρηματισμοῦ καὶ Πρόεδροι (Νίξον) παραιτοῦνται γιὰ νὰ μὴ δικασθοῦν σὰν ἔνοχοι βιασμοῦ, ἀπάτης καὶ κάλυψης παρανόμων ἐνεργειῶν; Πῶς νὰ ἐλπίζει ἡ Ἀμερικὴ τὸ δρόμο της ὅταν ὁ ἴδιος ὁ Κίσσινγκερ, τὴν χαρακτήρισε («Νιούσγουηκ», Μάρτης 1976), «ἀνήμπορο κι' ἀξιοθρήνητο γιγαντα». Νὰ γιατὶ οἱ δηλώσεις τοῦ νέου Προέδρου ὁδηγοῦν, ἂν ὄχι σὲ τίποτε ἄλλο, τουλάχιστον σὲ ἕνα βαθὺ σκεπτικισμὸ ἂν λέγωνται ἀπὸ κεκτημένο ναρκισσισμὸ ἢ ἀντανακλοῦν πραγματικὰ μιὰ βαθύτερη πίστη του.— Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες— ποὺ ἰδιαίτερα γευθήκαμε τὸ ἀμερικανικὸ «νέκταρ»— ἔχουμε κάθε λόγο ὄχι μόνο νὰ διστάζουμε νὰ πιστέψουμε τὰ ἐξαγγελλόμενα «νέα ἰδανικά» τῆς ὑπερατλαντικῆς Δημοκρατίας, ἀλλὰ καὶ ἔντονα ν' ἀμφιβάλλουμε γιὰ τὶς διατυμπανιζόμενες — καὶ αὐτὸ διαψευδόμενες — καλὲς διαθέσεις τῆς «συμμάχου» μας. Καὶ ἀμφιβάλλουμε, γιατὶ φοβόμαστε ὅτι θὰ ἰσχύσει καὶ γιὰ τὸν νέο Πρόεδρο τῶν ΗΠΑ ὅ,τι γιὰ τοὺς τόσους προκατόχους του κήρυκες τοῦ ἀμερικανισμοῦ «ἰδανισμοῦ», αὐτὸ ποὺ προφήτεψε ὁ Ἴψεν: «Μὴ μεταχειρίζεσθε τὸν ὑψηλὸ ὅρο ἰδανικό, ἀφοῦ ἔχετε στὴν διάθεσή σας τὴ θαυμάσια λέξη ψέματα»... Ἀλλὰ ἂς σκεφθοῦμε καὶ κάτι ἄλλο. Τὴν καλύτερη θέληση καὶ εἰλικρίνεια ἂν ἔχει ὁ καινούργιος Πρόεδρος, πῶς θὰ βρεῖ δίοδο ἀνάμεσα στὰ νινάντια κι' ὀχυρωμένα συμφέροντα ποὺ ἀποτελοῦν τὰ «κέντρα ἐξουσίας» στὴ χώρα του;

Εἶναι γνωστὸ ὅτι ὅταν ὁλοκληρη ἡ οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ ἐξουσία στηρίζεται σὲ ἀδηφάγα καὶ ἀνέντιμα μονοπωλιακὰ τέρατα, οἱ «τοπικοὶ» φορεῖς τῆς ἐξουσίας πολὺ λίγα πράγματα μποροῦν νὰ πραγματοποιήσουν κι' ἐλάχιστες διαφοροποιήσεις μποροῦν νὰ ἐπιφέρουν ἔστω κι' ἂν τὸ ἤθελαν... Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες δὲν μποροῦμε βέβαια νὰ κάμουμε τίποτε γιὰ ν' ἀνατρέψουμε αὐτὴ τὴν ἰσορροπία τοῦ τρόμου καὶ τῶν κυνικῶν ἀνταλλαγῶν. Τὸ μόνο ποὺ μπορεῖ νὰ κάμουμε εἶναι νὰ ἐλπίζουμε... ὅτι ἡ ἀλλαγὴ φρουρᾶς στὴν κορυφὴ τῆς ἀμερικανικῆς πυραμίδας θὰ ἔχει ἔστω καὶ κάποιες εὐνοϊκὲς ἐπιπτώσεις στὸν τόπο μας, ἀφοῦ ἡ νέα ἀμερικανικὴ «φιλία» δὲν μπορεῖ νὰ γίνει χειρότερη ἀπὸ τὴν προηγούμενη. Ἐλπίδα ὄνι ἐντελῶς ἀβάσιμη, ἀφοῦ διαπιστώθηκε καὶ στὴν ἄλλη ὄχθη ὅτι σταθήκαμε τὰ πιὸ κατάπισεμένα θύματα τοῦ «ρεαλισμοῦ» ἐκείνων ποὺ ὡς τὰ χθὲς ἐκφράζανε τὴν πιὸ ἄχρεια συμπεριφορὰ τους ἀπέναντί μας. Στὸ ἀδιέξοδο λοιπὸν ποὺ μᾶς ὡθήσαν οἱ «φίλοι» μας, ἡ ἀλλαγὴ τῆς ἀμερικανικῆς ἡγεσίας δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι πιὸ εὐπρόσδεκτη ἀπὸ τὴν χθεσινὴ «πολιτική» ποὺ μόνο ὀδύνες μᾶς προσπόρισε.

Ὡστόσο, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς καλὲς διαθέσεις ποὺ θὰ θέλαμε νὰ πιστεύουμε ὅτι θὰ δείξει ἡ νέα ἡγεσία τῶν ΗΠΑ., ἀπαραίτητο εἶναι (σὺν Ἀθηνᾷ) νὰ ἐπιστρατεύσουμε ὄχι μόνο τὸ δίκιο μας ἀλλὰ καὶ τὴν ἑνωμένη φωνὴ καὶ δύναμη ὅλων τῶν Ἑλλήνων— μέσα κι' ἔξω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα— ὅλων των πραγματικῶν φίλων μας κι' ὅλων ὅσοι ἐέρουν πὼς ἡ ἀδικία καραδοκεῖ ἔξω κι' ἀπὸ τὴ δική τους πόρτα...

Προπαντὸς μὴ ἐεχνᾶμε, αὐτὸ ποὺ εἶπε ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν («Πολίτικα» 2. 2.74): «Ἂν οἱ ΗΠΑ μποροῦν νὰ κάνουν τὴ δουλειά τους μὲ μιὰ χούντα Ἑλλήνων συνταγματαρχῶν, μιὰ χούντα συνταγματαρχῶν εἶναι τὸ καλλίτερο καθεστὼς ποὺ μπορεῖ νὰ ὑπαρξει στὴν Ἑλλάδα γιὰ τὶς Η. Π.Α.»... Ἐλπίδα λοιπόν, ἀλλὰ καὶ φόβος πρὸς τοὺς Δαναοὺς ποὺ ὡς τώρα ἐπιδόθηκαν σὲ γυμνούς ἐκθιασμούς, σὲ ἐξαγορὲς «θυνόντων», σὲ ἀγοραπωλησίες θανάτου καὶ στὴν ἐπιβολὴ τυραννικῶν καθεστώτων ποὺ ἀποτελοῦν τὸ «τρέχον σύστημα» τοῦ ἀμοιοκάνικου ἰμπεριαλισμοῦ.. Ὅταν διαπιστώνουμε (ΕΡΤ 19.1.77) ὅτι ὁ ὡς χθὲς Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν Κίσσινγκερ θὰ ἐγκαταλείψει τὴ χώρα ποὺ τὸν υἱοθέτησε γιὰ νὰ προσφέρει τὶς ὑπηρεσίες του (!) στὴ Γερμανία καὶ μάλιστα ὑπὸ τὸν γνωστὸ (ἀνθέλληνα) Στράους — ἀπολογητὴ τοῦ Φασισμοῦ— μπορεῖ μὲ εὐκολα νὰ καταλάβουμε ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν ποτέ ἡ Ἀμερικὴ νὰ παραιτηθεῖ ἀπὸ τὶς ἰμπεριαλιστικὲς βλέψεις της κι' ὅτι θὰ μεταχειρισθεῖ κάθε μέσον γιὰ νὰ «φρονηματίσει» ἐπαναστάτες ὅπως ἐμεῖς, ἀφοῦ ἔχει φθάσει στὸ σημεῖο νὰ σχεδιάζει τέτοιες ἀλλαξοπιστίες ποὺ θὰ τὴν βοηθήσουν στὴν ἐπικυριαρχία της στὴν Εὐρώπη (ΕΟΚ κ.λ.π.), ἀδιαφορώντας ἂν θίγεται ἡ ἐθνική της ἀξιοπρέπεια μὲ τὴν «μετανάστευση» τοῦ χθὲς εἰνοῦ θεματοφύλακα τῶν τυχῶν της μὲ τὸν ὁποῖον ἀσφαλῶς θὰ συνεργασθεῖ γιὰ νὰ ἐπιτύχει τὶς μακροχρόνιες βλέψεις της. Σ' αὐτὸ τὸν κυνισμὸ δύσκολα ἀντέχουν οἱ ἐλπίδες καὶ οἱ προσδοκίες ἑνὸς μικροῦ λαοῦ, ὅτον μάλιστα εἶναι νωπὲς οἱ ἀλχημεῖες καὶ τὰ δολώματα ποὺ χρησιμοποίησε ἡ μεγάλη μας σύμμαχος γιὰ νὰ διατηρήσει καὶ ἐπεκτείνει τὴν κατοχή της τόσο σὲ μᾶς ὅπο καὶ στὸν κόσμο ὁλόκληρο. Ἂς μὴ σταθοῦμε, λοιπόν, γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ εὐκολόπιστοι (καὶ πάντα προδομένοι).

Μακάρι ἡ Ἀμερικὴ νὰ ἐξαναβρεῖ τὸ δρόμο τῆς τιμῆς καὶ τῆς ὑπερηφανείας καὶ νὰ πάψει νὰ σκορπᾶει ἀπατηλὲς ὑποσχέσεις γιὰ ἀσφάλεια, εὐημερία καὶ εἰρήνη στὸν κόσμο. Ὡς τότε, μαζὶ μὲ τὶς ἐλπίδες μας νὰ μὴ ἐεχ